

Güncel Bir Mesele

(Âlem-i İslam Meselesi)

İman, din ve İslamiyetten özellikle Müslümanlardan rahatsız olan bazı çevreler, dini zahiri, kabuk bir yapıdan ibaret bilen bazı yazarları tahrik ederek; Mevlana, İbn Arabî ^[1] ve Bediüzzaman gibi dinî hakikatleri derinden izah eden direkleri düşürmek için saldırıya geçiyorlar. İşte son günlerde güya Bediüzzaman

Bana arştan vahiy geliyor,

demıştır şeklinde bir saldırı daha yapıldı.

Değerli âlim hocamız Niyazi Beki, Risale-Haber sitesinde böyle bir iddiaya gayet mukni bir cevap vermiştir. Ben bu cevabı okuduktan bir saat sonra iyi bir okuyucum olan eski bir Baro Başkanı İbrahim Bey beni aradı; o da bu söylemi merak edip bana sordu. Bu gibi saldırıların nerelerden gelebileceğini tahmin ettiğimden; ona cevaben 4-5 yazıyı mail ile gönderdim ve telefonda meseleyi şöyle noktaladım:

Dinî meseleler anlaşılmadığından bazı çevreler, o meseleleri hurafeler olarak anlatıyorlar. Dini, zahiri mealinden ibaret bilenler de gayrete gelip, o meseleleri ilmî ve edebî yönden tahlil ederek cevap vereceklerine bütün o meseleleri efendim, dinde böyle bir şey yok, diyerek tırpanlıyorlar. Demek iki uçtakiler de yanlışır.. Bediüzzaman işte bu iki ucu orta yola (sırat-ı müstakime) getirmek için uğraşıyor. Ve bana *Arştan vahiy geliyor,* gibi bir sözü de yoktur.

Bediüzzaman'ın söylediği sözün doğru şekli ve manası şöyledir:

“Resâilî'n-Nur (Nur Risaleleri) baştanbaşa ism-i hakîm ve rahîmin mazharı olduğundan, bu üç ayetin âhirleri (sonları) ism-i hakîm ile ve gelecek yirmi beşinci ayet dahi, Rahmân ve Rahîm ile bağlamaları münasebet-i mâneviyeyi cidden kuvvetlendiriyor. İşte bu kuvvetli münasebet-i mâneviyeye binaen deriz ki: □□□□□□ □□□□□□(Kitabın indirilişi) cümlesinin sarîh (açık) bir mânâsı; Asr-ı Saadette vahiy suretiyle Kitab-ı Mübînin nüzulü (inişi) olduğu gibi mânâ-yı işârîsiyle de, her asırda o Kitab-ı Mübînin mertebe-i arşiyesinden ve mu'cize-i mâneviyesinden feyiz ve ilham tarîkiyle onun gizli hakikatleri ve hakikatlerinin bürhanları iniyor, nüzul ediyor diyerek, şu asırda bir şakirdini ve bir lem'asını (ışığını) cenah-ı himayetine (koruması altına) ve daire-i harîmine bir hususî iltifat ile alıyor..”

Güncel Bir Mesele (Âlem-i İslam Meselesi)

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 25 Nisan 2024 08:46 - Son Güncelleme Perşembe, 25 Nisan 2024 08:46

Bu sözün anahtar kavramlarının izahı şudur: İsm-i hakim ve rahimin mazharı olmak...

Hikmet, Allah'ın sıfatı olarak; her şeyi bilimsel kurallar üzere yaratmak ve bu çerçevede her şeye birçok fayda ve maslahat meyvelerini takmak demektir. Rahmet de Allah'ın bir sıfatı olarak karşı tarafın liyakatine hiç bakmadan ona kızmak şöyle dursun, onu ekstra nimetler ile donatmak demektir. İşte Risale-i Nur bu iki mazhariyetten dolayı onun bütün mesajları ilmî ve çok faydalı olduğu gibi; Risale-i Nur meşrebinde kızmak ve şiddet yoktur. O, düşmanına dahi iyilik ve sevgi ile muamele eder. Ve çağımızı kurtaracak bu iki özelliğin Risale-i Nura verilmesi, ekstra ilahî bir lütuftur. İslamiyetin maddî cihad yönü, her ne kadar mahiyet ve amaç itibarı ile *rahimiyet'in* tecellisi de olsa; zahiri itibarı ile çatışmalı diyalektik süreç demek olan *rahmaniyet'in* tecellisidir.

Bediüzzaman bu diyalektik cihad sürecini ilmî deliller ile cihad etme olarak görüyor. Çünkü bu asırda maddî cihadı gerektirecek vahşet olmadığı gibi; iman-küfür çatışmasının yüzde doksanı, ilim meydanında gerçekleşiyor. Evet, ilimlerdeki diyalektik süreç, diğer bütün sosyal çatışmalardan daha zor ve daha keskindir.

Münasebet-i maneviye...

Bu kelime bize der ki; İslam dini, orta yol denilen fıtrat dini olması, onu ism-i hakîmin bir tecellisi kıldığı gibi; onun her bir meselesini, bütün âlimleri şaşırtacak şekilde evrensel, ilmî hakikatler yapmıştır. Bu nokta ise, bedevi bir ortamda yaşayan ve hiçbir eğitim almayan Hz. Muhammed gibi bir insana verilmesi ism-i rahimin bir cilvesidir; ekstra ilahî bir mucizedir. Demek Risale-i Nur Ortaçağ'da oluşan diğer ekollerin bir yansıması değildir; İslam ve Kur'anın bu çağdaki bir yansımasıdır; ekstra ilahî bir ikramdır.

Asr-ı Saadette Kur'an, vahiy suretinde kitab-ı mübinin nüzulü (inişi) olduğu gibi..

Bu derin cümlelerin manası şudur: Kâinat açık, güçlü ve içinde sonsuz yasalar ve bilinç katmanları içeren bir kitaptır. Kur'an buna ***Kitab-ı Mübin*** diyor. Bu sonsuz yasalar ve bilinç katmanlı isabetli bilgiler, Asr-ı Saadette Kur'an olarak Hz. Muhammed'in kalbine inip insanlığa aktarılmıştır. Fakat bu kitap tarihsel değildir; zamanlar üstüdür. Yani:

O kitabın mertebe-i arşiyesinden ve mucize-i maneviyesinden... Sürekli bir iniş vardır.

Güncel Bir Mesele (Âlem-i İslam Meselesi)

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 25 Nisan 2024 08:46 - Son Güncelleme Perşembe, 25 Nisan 2024 08:46

Arş Allah'ın egemenlik alanı demektir; arş kâinatın ve varlığın tümü demektir. *Arş, evvel, ahir, zahir ve batın isimlerinin tecellilerinin toplamıdır..*

(Mesnevi-i Arabi)

Allah evvel, ahir, zahir ve batındır. O her şeyi bilendir. Bu bilgisi ile her şeye gücü yetendir.

(Hadid, 2-3)

Demek bazılarının sandığı gibi **Arş** göklerin üstünde somut bir nesne değildir. Demek Kur'anın mertebe-i Arşiyeden inmesi, geçmiş ve geleceğiyle, zahir ve batını ile bütün kâinattaki bilgi ve bilincin Hz. Muhammed'in kalbine inmesi demektir.

Demek Kur'an, zamanlar üstüdür; zamanlar üstü olduğu için her çağda onun gizli katmanları ve güçlü gerçeklerinin delilleri (burhanları) Kur'ana hizmet edenlerin kalbine inmekle beraber; bu ikincil inişler, Kur'anın vahyi şeklinde değildir:

Feyiz ve ilham yoluyla.. Gizli hakikatler.. Mertebe-i maneviye.

Bu deyimlerin manası şudur: Kur'an bütün varlığın bilinci ve bilgisi olduğu için, bütün çağlara hitap eden katmanları vardır. Bunların bir kısmı daha evvelki çağlarda gizli kalmıştır. Zamanla bilginin gelişmesi ile bunlar, Hz. Muhammed'in mertebe-i maneviyesinin şemsiyesi altında olanlara, bilimsel burhanları (açık güçlü delilleri) ile inerler. Fakat bu iniş feyiz ve ilham alma tarzında oluyor.

Demek Bediüzzaman'ın ***Bana Arştan vahiy geliyor*** gibi bir sözü yoktur. Bunu böyle anlayanlar ve aktaranlar ya koyu cahildirler veya karanlık niyetlere sahip oldukları için saldırıyorlar.

Bediüzzaman'ın ilim ve hizmet stratejisi

“Bu asırda ikinci dehşetli hal: Eski zamanda küfr-ü mutlak ve fenden gelen dalaletler ve küfr-ü inadiden gelen temerrüd, bu zamana nisbeten pek az idi. Onun için, eski İslam muhakkiklerinin (ilmi konuları delilleri ile isbat eden âlimlerin) dersleri, hüccetleri o zamanlarda tam kafı olurdu. Küfr-ü meşkuku (şüpheli dinsizliği) çabuk izale ederlerdi. Allah'a imân umumi olduğundan Allah'ı tanıttırmakla ve Cehennem azabını ihtar etmekle çokları sefahetlerden (günahlardan), dalaletlerden vazgeçebilirlerdi. Şimdi ise eski zamanda bir memlekette bir kâfir-i mutlak yerine, şimdi bir kasabada yüz tane bulunabilir. Eskide, fen ve ilimle dalalete girip inat ve temerrüdle hakaik-i imana karşı çıkana nisbeten şimdi yüz derece ziyade olmuş. Bu mütemerrid inatçılar firavunluk derecesinde bir gururla ve dehşetli dalaletleriyle hakaik-i imaniyeye karşı muaraza ettiklerinden, elbette bunlara karşı atom bombası gibi bu dünyada onların temellerini parça parça edecek bir hakikat-i kudsiye lazımdır ki onların tecavüzatını durdursun ve bir kısmını imana getirsin.

Güncel Bir Mesele (Âlem-i İslam Meselesi)

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 25 Nisan 2024 08:46 - Son Güncelleme Perşembe, 25 Nisan 2024 08:46

İşte Cenab-ı Hakka hadsiz şükürler olsun ki, bu zamanın tam yarasına bir tiryak olarak Kur'an-ı Mucizü'l-Beyan'ın bir mu'cize-i maneviyesi ve lemeatı bulunan Risale-i Nur, pek çok muvazenelerle, en dehşetli muannid, mütemerridleri, Kur'anın elmas kılıncı ile kırıyor.

Ve kâinat zerrelere adedince vahdaniyet-i İlahiyeye ve iman hakikatlerine hüccetleri, delilleri gösteriyor ki; yirmi beş seneden beri en şiddetli hücumlara karşı mağlup olmayıp galebe etmiş ve ediyor.

Evet, Risale-i Nur imân ve küfür muvazeneleri ve hidayet ve dalalet mukayeseleri, bu mezkûr hakikatleri bilmüşahede ispat ediyor. Mesela, Yirmi İkinci Sözün iki makamının bürhanlarına ve lem'alarına ve Otuz İkinci Sözün Birinci Mevkıfına ve Otuz Üçüncü Mektubun pencerelerine ve Asa-yı Musanın on bir hüccetine, sair muvazeneler kıyas edilse ve dikkat edilse, anlaşılır ki bu zamanda küfr-ü mutlakı ve mütemerrid dalaletin inadinı kırarak, parçalayacak, Risale-i Nurda tecelli eden hakikat-i Kur'aniyedir..”

Üç anahtar kelimenin izahı

küfr-ü mutlak... ve küfr-ü inadî...

Bu iki önemli kavramı anlamak için 19. ve 20. asırlara bir göz gezdirmemiz gerekir; şöyle ki:

Bu iki asırda fen bilimleri, medeni inkişaf ve teknoloji öyle çok geliştiler ki; dil ve deyimleri, eski sembol dili olduğu için dinî meseleler yanlış anlaşıldı. Bu problem ile beraber maddi izah tarzı ve maddi medeniyet, hayatın her alanında egemen olduğundan materyalizm, esas bir ideoloji oldu. Allah, ruhaniler ve melekler başta olmak üzere bütün kutsal, manevi ve soyut değerler inkâr edildi; çoğu yerde de yasak edildi. Bediüzzaman bu noktaya **küfr-ü mutlak** diyor. Bu ifade kelime olarak sınırsız inkâr demektir. Tam Türkçesi hiçbir mukaddes değeri kabul etmemek demektir.

Bu mutlak küfrün her yere girmesinin ve buna karşı dinin bir varlık göstermemesinin ve maddi fenlerin eğitime egemen olmasının bir sonucu olarak Hedonist, Komünist ve Natüralist bloklar oluştu.

Bunlar takım tutar gibi; kendi gruplarını taassup seviyesinde tutup benimsediler; yaygın bir şekilde propaganda yaptılar. **Küfr-ü mutlak** bu sefer hem toplumun her kesimine yayıldı; hem de

küfr-ü inadî

ye dönüştü...

Güncel Bir Mesele (Âlem-i İslam Meselesi)

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 25 Nisan 2024 08:46 - Son Güncelleme Perşembe, 25 Nisan 2024 08:46

“Dehşetli dalalet..”

Yani hayat, bir nehir gibi ebediliğe ve sonsuz mükemmelliğe doğru akıyor. Bu nehrin akmasını sağlayan değer de sadece semavi dinlerdir. Fakat materyalizm ve bunun türevleri olan diğer akımlar, dinî gerçeklere saldırdığından, bu hayat nehri yolundan sapmıştır. Milyarlarca insan, ebedî ve manevi değerlerini kaybetmiştir. **Dalalet** sapmak ve kaybolmak demektir. **Dehşetli dalalet** ise, bütün çağlardan daha fazla bir şekilde küfür, dine saldırmıştır ve hayatı asıl mecrasından saptırmıştır, manasına gelir.

Bütün bunlara mukabil Bediüzzaman, fen ilimlerini hiç inkâr etmemekle beraber o fenlerin gösterdiği sonsuz İlahî esma ve nitelikleri adeta gözlere gösteriyor.

Ayrıca medeniyetin gelişmişliğini reddetmiyor; fenler İslam'ın malı olduğu gibi; hakiki medeniyet de İslam'ın ve dinin malıdır, diyor. Bediüzzaman'ın tek yaptığı şey, hedonist ve materyalist bir medeniyet olmasın, diye imanlı bir medeniyet ile imansız bir medeniyeti tekrarlar karşılaştırıyor. Onların mahiyetlerini gösteriyor. O, bu önemli mukayeseye *İman ve Küfür Muvazeneleri* diyor. Risalelerin bu gibi özelliklerinden dolaydır ki; *Kur'an hakikati (ana konuları ve bunların izahı ve delilleri) Risale-i Nura yansımıştır,* diyor.

İşte Risalelerin bu gibi hizmetlerinin varlığı ve 2. Dünya Savaşından sonra materyalizmin ve komünizmin kırılması, DNA, Ekoloji ve başka alanlarda sonsuz bir bilincin varlığının fark edilmesi, bilim ehlini bir derece o *küfr-ü mutlak ve küfr-ü inadi*'den kurtardı. Fakat tam dindar olamadılar; sadece agnostik (bilinmezci) oldular. Çünkü bilimler, varlığı henüz tam çözebilmiş değildir. Dinin yorum isteyen binlerce meselesi ortada duruyor.

Bediüzzaman bu yetersiz sonucu ta o zamandan gördüğü için *Risaleler bu azgın dinsizlerin tecavüzlerini durdurur ve bir kısmını imana getirir,* diyor. İlim dünyasının çoğunu imana getirir, demiyor.

Hulasa: Eğer Nurcular Üstadlarının yolundan gitse, bilimsel bilgileri ve medeni gelişmeleri reddetmeden dinî gerçekleri isbat etmeye devam etseler; yorum isteyen (müteşabih) metinleri yorumlasalar; o agnostik bilim ve medeniyet çevreleri tam dindar olacaklardır. Fakat böyle önemli bir görev, devam ettirilmediği için Müslümanların çoğu bilimleri ve medeni gelişmeleri reddediyorlar.

İslam Âlemi tarihte çok güzel ve geniş bir şekilde rönesansları yaşadı. Fakat maalesef aydınlanmayı beceremedi. Bugün de beceremediği için

Güncel Bir Mesele (Âlem-i İslam Meselesi)

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 25 Nisan 2024 08:46 - Son Güncelleme Perşembe, 25 Nisan 2024 08:46

yüzünü Ortaçağ skolâstiğine çevirmiş; insanlar ve medeniyetler arasında çok büyük bir gerilim yaşıyor. Galiba bir nevi kıyamet gibi, büyük sosyal bir deprem ile ancak kendine gelebilecektir.

Evet, maalesef İslam âleminde çağa uygun bir aydınlanma olmadığı için ve Avrupa aydınlanması materyalizme dönüştüğü için, insanlık zahiren bilim ve aydınlık asrını yaşıyor. Fakat gerçekte çok karanlık bir dönemden geçiyor. Evet, insan varlığı, hayata, musibet ve ölüme sağlıklı ve kalbi tatmin edici bir açıklama getiremediği müddetçe en sıkıcı bir karanlık içinde ömür geçiriyor, demektir.

Bahaeddin Sağlam

Web sitemizi ziyaret etmek için tıklayınız: www.bahaeddinsaglam.com

[1] Bediüzzaman, Mevlana Celaleddin hakkında üstadlarımdan biridir, diyor. İbn Arabî için de *Bir mucize-i ulum-i İslamiye* diyor. İbn Arabî eğer keşfen gördüm, diyorsa; görmesi doğrudur; fakat bazen keşif, rüya gibi tabir isteyebilir; çünkü o ruh-u âli, asla yalan söylemez, diye söylüyor. İbn Arabî'nin varlık hakkındaki görüşlerini eleştirmesi ise, o görüşlerin bu asırda yanlış anlaşılmasından ve birçok su-i istimale açık olmasından dolaydır. Üstad,

makama çıkamayanların böyle sözleri söylemeye hakları yoktur, diye uyarıyor. (6. Mektup, 28. ve 9. Lem'alar, Osmanlıca Lemeat, Evliya ve Arifin Bahsi)